

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **G. J.**

skazanego z art. 294 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 8 kwietnia 2016 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 czerwca 2011 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt IV K [...],

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić wniosek;

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego w kwocie 20,00 zł (słownie: dwudziestu złotych).

UZASADNIENIE

W złożonym wniosku o wznowienie postępowania obrońca skazanego G. J., jako przyczynę i podstawę postulowanego wznowienia, powołał przepis art. 540 k.p.k., natomiast w uzasadnieniu wniosku wskazał, że po prawomocnym zakończeniu postępowania pojawiły się nowe dowody, że w dniu 29 września 2003

r. – a więc w dacie w której G. J. miał rzekomo zawieść P. J. do banku – cały dzień spędził skazany z M. R.. R. Ż. – konkubina skazanego, w czasie gdy skazany odbywał karę, dowiedziała się, że M. R. w dniu 29 września 2003 r. doznał, w siłowni prowadzonej przez skazanego, poważnej kontuzji i według jego relacji od godziny 9-tej rano do około 16-17 skazany pomagał mu m.in. przewożąc go do lekarza. Prokurator Prokuratury Generalnej, ustosunkowując się do wniosku, pismem z dnia 24 lutego 2016 r. wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku.

W oparciu o treść uzasadnienia wniosku można domniemywać, że podstawę wniosku stanowi przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Nowe fakty lub dowody, w ujęciu tego przepisu, mogą być podstawą wznowienia, jeżeli – ocenione przez pryzmat całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – ze znacznym prawdopodobieństwem wskazują, że kwestionowane orzeczenie jest błędne czy niesłuszne. Istotne znaczenie ma zatem wiarygodność „nowych faktów lub dowodów”, które ocenione w ścisłym powiązaniu z oceną dotychczas zgromadzonych dowodów, przez ich spójność i jednoznaczność mogą w wiarygodny sposób podważyć prawdziwość ustaleń przyjętych w prawomocnie zakończonym postępowaniu.

Oceniając zatem w tym kontekście wskazane we wniosku okoliczności, które mieliby potwierdzić wnioskowani świadkowie, stwierdzić należy, iż dowodu tego nie można uznać za taki, który mógłby podważać prawdziwość przyjętych w prawomocnym wyroku ustaleń faktycznych dotyczących sprawstwa skazanego.

G. J. przypisano popełnienie przestępstwa w okresie od dnia 14 września 2003 r. od dnia 29 września 2003 r. – w tym przedziale czasowym były realizowane poszczególne czynności sprawcze, szczegółowo opisane w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji.

Zwarte we wniosku twierdzenie, że przypadkowe, wspólne przebywanie skazanego i M. R. w dniu 29 września 2003 r. może wykluczyć obecność skazanego w innym miejscu, a tym samym skutecznie podważyć poprawność prawomocnego wyroku skazującego, jawi się jako oczywiście nieracjonalne. Wskazane we wniosku „nowe dowody” są oczywiście niewiarygodne, sprzeczne z

elementarnymi zasadami logiki i doświadczenia życiowego, i w żaden sposób nie mogą podważyć stanowczych ustaleń faktycznych opartych na dowodach przeprowadzonych w toku prawomocnie zakończonego postępowania. Nie zachodziła zatem potrzeba ustalenia podniesionych we wniosku okoliczności w drodze czynności sprawdzających.

W realiach sprawy jest oczywiste, iż nie zaistniały ustawowe przesłanki określone w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., zatem wniosek o wznowienie postępowania należało oddalić.